

ind paa, men hvis Hoveindhold, forsaavidt angaar det her foreliggende Spørgsmaal, er, at der skal bygges ikke et enkelt Pantserfisk, som Regjeringen forlanger, nei, der skal bygges meget Mere, end Regjeringen forlanger; der skal bygges 3 Pantserfiske (Udfrydelse af Kofod), ja 3 for det Første. Jeg ser ikke rettere end, at derved ophører Spørgsmaalet om, hvorvidt der skal være mindre Skibe, Kanonbaade eller større Pantserfiske, at være til. Flertallet gaar nemlig nu meget videre end Regjeringen. Naar man altsaa skal undersøge, hvorledes man som Enkeltmand vil stille sig ligeoverfor det foreliggende Spørgsmaal, altsaa Spørgsmaalet om, at man af Landets ordinære Indtægter vil give Regjeringen Ret til at paabegynde Bygningen af et Pantserfisk, ser jeg ikke rettere, end at man har Grund til at udtale, hvad jeg udtalte i Begyndelsen af mit Foredrag, at man er lidt underlig tilmode ved at overvære denne Diskussion, at man er lidt forundret ved den Maade, hvorpaa Spørgsmaalet stilles fra Flertallets Side. Det forekommer i det Mindste mig, at for Demokratiet maatte det her i Danmark som andre Steder i Europa, hvor Demokratiet har Noget at sige, stille sig naturligt, at man arbejdede, forsaavidt angaar det her omhandlede Spørgsmaal, det militære Spørgsmaal, i en dobbelt Retning eller, om man vil, i en bestemt Retning, der kan udtrykkes paa to forskellige Maader: Man arbejdede paa at fastslaa for dette Lands Bedkommende en fredelig Politik, og man arbejdede i Retning af at indskrænke i Overensstemmelse dermed de militære Udgifter saa meget som muligt. Dette er ikke Tilfældet med Hensyn til det danske Demokrati, Flertallet her i Salen, naar man ser paa den Betænkning, som foreligger, og som efter min Mening fuldstændig har forandret Spørgsmaalet om de militære Bevillinger, navnlig den Bevilling, her er Tale om paa Finansloven, Bevillingen af et Pantserfisk. Vi høre ganske vist Flertallet her i Salen ved forskellige Leiligheder udtale sig i begge de to Retninger, jeg nævner; vi høre det udtale sig om, at vi skulle slaa ind paa en fredelig Politik; det er endogfaa blevet udtalt, tror jeg, at man særlig skulle være glad ved det gode Forhold til Udlandet, fordi det er Danmarks bedste Fæstning. Man hører ved andre Leiligheder tale om, at man ikke kan gaa med til militære Udgifter af Hensyn til Landets økonomiske Stilling, men naar man saa fra Ord kommer til Gjærning, bliver man i højeste Grad forbausset, navnlig naar man ser, at man ikke alene vil give større Bevillinger til Marinen, end forlanges, men at man endogfaa i dette Diemed og andre militære Diemed vil paalægge en hel ny Stat. Vi hørte for nogen Tid siden fra den høitærede Finantsminister, der tillige er Conseilspræsident, at han formenter, at endogfaa de Udgifter, som vilde komme til at fremgaa, hvis Besætningslovene bleve vedtagne, kunde ud-

redes af de ordinære Statsindtægter uden Paalæg af nogen ny Stat. Den høitærede Minister fremdrog endogfaa særlig det Moment, at selv de første to Mar, de Mar, vi have forestaaende, som i finantiel Henseende ikke ere saa gode, som de følgende ville blive, vilde tillade at afholde de forlangte Udgifter til ekstraordinære Bevillinger uden at gaa til nogen ny Indtægtskilde. Det er ogsaa derfor, at jeg, som sagt, anser mig for berettiget til at udtale, at man bliver meget forundret over, at et demokratisk Flertal kan til at afholde store Udgifter, derunder 3 Pantserfiske paa eengang, gaa med til at paalægge en ny Stat; men det samme Flertal vil ikke gaa med til at give Regjeringen Bemyndigelse til at paabegynde Bygningen af et enkelt Pantserfisk, og dette er saa meget mere mærkeligt, som det, der her paa denne Finanslov fordres særlig for Pantserfiskets Bedkommende, ikke er noget meget betydeligt Beløb, idet man nemlig i § 23 har bevilget en større Sum til de Kanonbaade, som Regjeringen nu erklærer ikke længere at behøve. Jeg kan ikke se rettere, end at man har Valget mellem enten at følge Regjeringen med Hensyn til eet Pantserfisk, som det ønsker at paabegynde, eller vil man ikke det, kommer man til at gaa i den Retning, som den mærkelige Betænkning antyder, til at paalægge en ekstraordinær Stat, hvis Nødvendighed jeg virkelig aldeles ikke indser. Jeg indser paa den anden Side heller ikke den Forbindelse, der efter den ærede Ordførers Mening skulle være mellem disse ekstraordinære Bevillinger til Forsvarsvesenet, navnlig Stationen ved Aggersøsfund, og det enkelte Pantserfisk, som her foreslaaes bevilget. Da imidlertid Ordføreren for Mindretallet eller i dette Tilfælde Flertallet, jeg mener det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), har udtalt sig herom, kan jeg nepos med at slutte mig hertil. Jeg skal kun bemærke med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal, at det forekommer mig, i Modsetning til hvad jeg udtalte med Hensyn til Flertallets Holdning, at Regjeringens Holdning med Hensyn til det her foreliggende Spørgsmaal er mere korrekt, hvorfor jeg nu kan slutte mig til Forslaget om at bevilge det nye Pantserfisk. Den ærede Conseilspræsident udtalte sig for nogen Tid siden ved Behandlingen af Lovforslaget om Bevillingen ved Aggersøsfund, for det Første med Hensyn til de finansielle Forhold, saaledes

Rettelser.

3. Finantsministerens Foredrag.
Sp. 4892, S. 13 f. o.: „stemmer med“ læs: „stemmer ikke med“.